

РЕШЕНИЕ

№ 1872

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **1710** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/
Образувано е по жалба на С. Н. Н. с ЕГН: [ЕГН] – изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвора [населено място] срещу заповед № 71/26.01.2024 г. на Началника на Затвора – С., с която е отменена заповед № 365 от 31.07.2023 г., с която на л. св. е възложено да работи като отговорник склад.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Твърди се, че същата е издадена при допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Моли съда да отмени оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Същият се представлява от адв.И., която поддържа жалбата и моли оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна и претендира разноски.

Ответникът – Началникът на Затвора –гр.С., редовно и своевременно призован не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от юрисконсулт –Д. М., с приложено пълномощно. С молбата не се възразява за даване ход на делото , изразява се становище, че жалбата е неоснователна и се иска отхвърлянето ѝ.Заявява се претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с доказателствата и доводите на страните, намира за установена, следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят С. Н. Н. изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора –С.. Със Заповед № 365/31.07.2023г. / л.41/ на Началника на Затвора –С., на основание чл. 80, ал.1 т.5 и ал.2 от ЗИНЗС, на л. св. С. Н. е възложено да работи като отговорник склад, с работно време: понеделник- петък- 4 часа, събота – 8 часа.

На 18.01. 2024г. около 23, 00 часа от служители на Затвора –С. е извършено претърсване в 12 група, спално помещение №8 и личен обиск на лишени от свобода, намиращи се в него. В хода на претърсването мл. инсп.Н. М. е намерил мобилен телефон в режим на работа, под леглото използвано от л. св. С. Н..Телефонът бил намерен залепен на гърба на поздравителна картичка с изписано име “С.“.

Със Заповед № 40/25.01.2024г./л.42/ на Началника на Затвора –С., на основание чл. 104 ал.1 и чл.101, т.4 от ЗИНЗС на л. св. С. Н. /ненаказван, награждаван/ е наложено дисциплинарно наказание – „забрана за участие в колективни мероприятия във и извън местата за лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца. В Заповед № 40/25.01.2024г. е прието, че във връзка с изнетия мобилен телефон, ползван от жалбоподателя, последният е нарушил чл.96, т.3 от ЗИНЗС, чл.97,т.1 и т.3 от ЗИНЗС, което представлява дисциплинарно нарушение по чл.100, ал. 1 и ал. 2, т.1,т.5 от ЗИНЗС.

При тази обстановка, позовавайки се на извършено дисциплинарно нарушение, със Заповед № 71/26.01.2024 г. Началникът на Затвора – С. е отменил своя Заповед № 365 от 31.07.2023 г., с която на л. св. е възложено да работи като отговорник склад.

По делото са приети като писмени доказателства документите по административната преписка и представените от жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, срещу административен акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред. Съгласно § 46, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗИНЗС, разпоредбите на глава десета от Административнопроцесуалния кодекс се прилагат и в случаите, когато не е предвидено изрично в този закон обжалване на индивидуални административни актове на органите по изпълнение на наказанията. Производствата се разглеждат пред административния съд по местоизпълнение на наказанието. Решението на съда е окончателно.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в пределите на неговата законова компетентност по място, време и степен.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗИНЗС и чл. 163, ал. 1 ППЗИНЗС участието на лишените от свобода в трудова дейност има за цел тяхната ресоциализация, превъзпитание, придобиване или повишаване на професионалната им квалификация. Чл. 164, ал. 1 от ППЗИНЗС предвижда, че възможностите за участие в трудова дейност се определят от администрацията на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие в рамките на разкритите работни места в Държавно предприятие "Фонд затворно дело" и в обслужващата и комунално-битова дейност на затворническите заведения, а съгл. ал. 3, включването на лишените от свобода в трудова дейност се извършва след установяване на работоспособността им и въз основа на преценка относно здравословното им състояние, възрастта, пола, професионалната квалификация, техните интереси и предпочитания, оценката на риска и изискванията на режима и охраната.

Съгласно чл. 166, ал. 2 от ППЗИНЗС за назначаването на работа на лишените от свобода и в случаите, в които се налага преместване в друга група, началникът на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие издава писмена заповед. Участието в трудова дейност се прекратява също с писмена заповед на началника на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие при наличие на посочените в чл. 170, ал. 2 и ал. 3 ППЗИНЗС обстоятелства.

В настоящия казус оспорената заповед е издадена от Началника на Затвора –С., който е компетентен орган в смисъла на чл.170, ал.3 от ППЗИНЗС.

Оспорената заповед е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК. В същата са посочени фактическите правните основания, послужили за издаването ѝ. Заповедта следва да се приеме за мотивирана, тъй като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС няма пречка мотивите да се намират и в други документи от преписката – в т.ч. в случая Заповед № 40/25.01.2024г./л.42/ на Началника на Затвора –С. за налагане на дисциплинарно наказание на Н..

По делото няма спор между страните, че Н. е държал и ползвал мобилен телефон, открит и иззет при извършено претърсване в 12 група, спално помещение № 8 в Затвора – С.. Съгласно чл.96,т.3 от ЗИНЗС лишените от свобода са длъжни да спазват установените за тях правила. Съгласно чл.97,т.1 и т.3 от ЗИНЗС лишените от свобода не могат да внасят и държат при себе си неразрешени предмети, „да притежават, ползват или държат при себе си ...мобилен телефон“. Поради това, със Заповед № 40/25.01.2024г. на Началника на Затвора –С., на основание чл. 104 ал.1 и чл.101, т.4 от ЗИНЗС, на Н. е наложено дисциплинарно наказание – „забрана за участие в колективни мероприятия във и извън местата за лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца.

Извършеното нарушение, във връзка с държането на въпросния мобилен телефон е дало основание на Началника на Затвора- С. да прецени, също така, че следва и да прекрати участието на жалбоподателя в трудова дейност, поради което е издал оспорената Заповед № 71/26.01.2024 г.

Съгласно чл. 170, ал. 2 и ал. 3 от ЗИНЗС негативното отношение към трудовата дейност, като системно неизпълнение на трудовите норми, неуплътняване на работното време, отклонение от работното място, отказ от работа и други тежки нарушения на трудовата дисциплина, се считат за утежняващо обстоятелство при разглеждане на правното положение на лишените от свобода. В случаите по ал. 2 или при обективна невъзможност за изпълнение на възложената работа участието в трудова дейност се прекратява с писмена заповед на съответния началник.

В настоящия случай не е налице и не се твърди с оспорения акт обективна невъзможност за изпълнение на възложената работа. Спорният въпрос е налице ли са обстоятелствата по ал. 2 на цитираната разпоредба и дали издадената заповед за налагане на дисциплинарно наказание, заради държането на мобилен телефон от жалбоподателя, е основание за прекратяването на възложената му работа.

Настоящият състав намира, че дисциплинарното нарушение, извършено от Н., не попада в приложното поле на чл. 170, ал. 2 от ППЗИНЗС – същото нито съставлява „негативно отношение към трудовата дейност“, нито „отказ от работа“, нито, макар и да е нарушение на установените правила в затвора, съставлява „тежко нарушение на трудовата дисциплина“. Напротив, в административната преписка липсват данни Н. да не е извършвал дейността си, респ. да се е отклонявал от работното време или

място. Законосъобразността на държането на мобилен телефон е предмет на друг административен акт, а именно на Заповед № 40/25.01.2024г. на Началника на Затвора –С.. Само по себе визираното дисциплинарно нарушение не съставлява „тежко нарушение на трудовата дисциплина“ по смисъла на чл. 170, ал. 2 от ППЗИНЗС, което да е основание за прекратяване на участието на Н. в трудова дейност с оспорената в настоящото производство Заповед № 71/26.01.2024 г. на Началника на затвора – С..

По изложените съображения съдът намира жалбата за основателна – издадената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена при липса на предпоставките по чл. 170, ал.2 от ППЗИНЗС, поради което същата следва да бъде отменена.

На основание чл. 143 ал.1 от АПК, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени.Претендират се разноски в общ размер на 1010 лева, от които 1000 лева, заплатено в брой адвокатско възнаграждение/ възражение за прекомерност не е направено/ и 10 лева, платена държавна такса. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В случая е представен е договор за правна защита и съдействие, за платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 81 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на лишения от свобода С. Н. Н. с ЕГН: [ЕГН] Заповед № 71/26.01.2024 г. на Началника на затвора – С., с която е отменена заповед № 365 / 31.07.2023 г., с която на л. св. Н. е възложено да работи като отговорник склад.

ОСЪЖДА ГД“Изпълнение на наказанията“ да заплати на С. Н. Н. с ЕГН [ЕГН] сумата от 1010 лв., представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: